

U Bílého beránka vaří jako za první republiky

V restauraci U Bílého beránka **se zatím trochu zahřívají**. Na skvělé dezerty ale můžete vyrazit už teď, a i přes drobné chyby, které snad brzy vypilují, je zde jídlo nadprůměrné.

V Štefánikově ulici v Brně otevřeli v září lokál, ve kterém by se mohl rovnou natáčet prvorepublikový film. Naleštěná pípa, obsluha v košilích a zástěrách a jednoduchý lístek s jídly z povětivých surovin jsou klasika jako ze staré školy. V pohostinství U Bílého beránka si na prezentaci potrpí a rozhodně nás zaujal.

Za vchodem je těžký neprůsvitný záves, za ním však velké překvapení. Restaurace má oddělený kuchárský salonek a ve větší nekuřácké místnosti je bar. Motiv beránka je téměř všudypřítomný, ale stále vkusný. Nejvíce ale vsadili na střídmost a styl.

Jídelní lístek je schovaný v poštovní obálce: klasická česká jídla jako kachna, kolínko a rajska, ryby, saláty, bezmasá jídla a dezerty. V každé kategorii jen pár položek, ale zpátečnické chyby, jako obloha nebo studené talíře, tu nehrozí. Naopak servírování je tak vdařené, že podnik posouvá nad průměr této cenové skupiny.

Kvalita jídel ale ve stínu bombastické prezentace malinko pokulhává. Obsluha i kuchyň zřejmě po nedávném otevření vyžadují ještě trochu praxe. Hlavně si je kuchař poněkud nejistý se solí v ruce. Na začátek jsme vyzkoušeli hovězí vývar s játrovými knedlíčky za 38 korun a bramboračku s houbami v ceně 39 korun. Obě dvě byly kvalitní, vývar domácí a rozličné druhy hub

v husté bramborače voněly už z dálky.

První zaváhání se ale objevilo hned u takové domácí klasiky, jakou je řízek se salátem, který umí perfektně každá česká máma. Vepřový řízek nebyl klasický hospodský přes celý talíř, ale byl málo rozklepaný, a tím pádem trochu tuhý. Vídeňský bramborový salát, ač opět domácí, se namísto tomu se zálibkou z octa, oleje a vývaru podobal spíše jeho klasickému českému bratrovi.

Vegetariánské jídlo, cizrnové karbanátky s bramborovou kaší, bylo syté a velké, nicméně karbanátky samotné postrádaly trochu více fantazie v dochucení. Naštěstí jsme měli k dispozici mlýnky se solí a pepřem. Candát s hrubými bramboračky a konfitovaným česnekem by býval famózní, pokud by bramboračky v kuchyni nechali smažit ještě o trochu déle. Výčet drobných nedostatků zvidává obsluha ochotně vyslechla, vzkázala do kuchyně a vrátila se s omluvou.

Vytrvalost se však vyplácí a my jsme udělalí moc dobře, že jsme se před dezertem nenechali odradit. Mléčná rýže ovoněná anýzem s hruškou vařenou ve víně za 82 korun a domácí šátečky plněné povídky, s ořechy, cukrem a hojně přelité máslem v ceně 62 korun nás přesvědčily, že jsou tu skutečně na dobré cestě. Oba dva dezerty jsou sice nezvyklé, chutnají ale neodolatelně, a přitom se nejedná o žádnou přelázanou bombu.

Příjemné místo V restauraci U Bílého beránka se zatím zabíhají, přesto ji už nyní lze s klidem doporučit. Foto: Monika Hlaváčková, MF DNES

SERIÁL

Recenze restaurací

MF DNES každý týden testuje jednu z restaurací na jižní Moravě.

Dnes:

U Bílého beránka
Štefánikova 16, Brno
www.ubilehoberanka.cz
Klasická česká restaurace. Vhodné večer na pivo i na nedělní oběd.

Další díly čtěte na brno.idnes.cz.
Své názory pište na recenzestauraci@mfdnes.cz.

Hana Žaloudková
píše i pro kavalerii.
blogspot.cz

Recenze: **75%**

Zklamání Karbanátky s kaší lépe dochutit. 2x foto: H. Žaloudková

Chutné Candát s bramboračky.

Krátce

BRNO

Velorexy budou k vidění v Brně

Více než sto let starý funkční parní automobil značky Locomobile, vyrobený v roce 1902, nebo kompletní série modelů legendárních velorexů si mohou dnes zájemci prohlédnout na brněnském výstavišti v rámci podzimní MotorTechny Brno. Očekává se, že se do Brna přijde podívat několik tisíc návštěvníků. K vidění budou podle organizátorů opravdu ojedinělé kusy. (ČTK)

HODONÍN

Přenos z Metropolitní opery přinese Godunova

Úchvatnou hudbu a výpravné dobové kostýmy mohou už dnes živě z New Yorku obdivovat na plátně Hodonínští. I tamní kino Svět se totiž nedávno připojilo k celosvětovému projektu přímých satelitních přenosů z newyorské Metropolitní opery. Cyklus dnes pokračuje monumentální operou Boris Godunov. Organizátoři slibují skvělé zážitky v podání stovlčetiletého sboru pěvců pod taktovkou Valerije Gergijeva. První přenos začíná v 17.45, vstupné je 320 korun. Další přenos z New Yorku chystá pak hodonínské kino na 13. listopadu od 18.45 hodin. (hra)

BRNO

Výstava připomíná Emu Destinnovou

Světověznámou pěvkyní Emu Destinnovou, od jejíž smrti letos v lednu uplynulo 80 let, připomíná nová výstava v Letohrádku Mitrovských na Starém Brně. Pořadatelům se podařilo shromáždit řadu předmětů a dokumentů z pozůstatosti pěvkyně, slíbují také málo známá fakta o jejích zájmech, zálibách a sbírkách. Jde zřejmě o největší expozici, která v Česku uctila kulatě výročí smrti Destinnové. (ČTK)

JÍŽNÍ MORAVA

Odkaliště na jižní Moravě jsou bezpečná

Odkaliště na území Jihomoravského kraje jsou bezpečná, hasiči při jejich kontrole v posledních dnech nezjistili žádné závady ani hrozby. Pročevování odkališť v celé zemi má zabránit podobné katastrofě, jaká se nedávno stala u hliníkárně v maďarské obci Kolontár. V kraji jsou tři odkaliště, z nichž dvě již neplní svou funkci. Odkaliště Hády v Brně a Za Haldou v Oslavanech na Brněnsku přestala sloužit původnímu účelu již v 90. letech a byla reaktivována. V Oslavanech nyní vzniká fotovoltaická elektrárna, brněnské odkaliště slouží jako suchý poldr pro zachycování povrchových vod. (ČTK)

Ať o sexu mluví s dětmi hlavně jejich rodiče

» **Studenti píšou noviny** O zavádění sexuální výchovy do škol

Názory na toto téma jsou samozřejmě rozporuplné a oba tábory těch, co sexuální výchovu podporují, tak těch, co ji odsuzují, se ohánějí pádnými argumenty. Osobně si nemyslím, že vyučování sexuální výchovy se do škol nehodí. Co si budeme povídat, děti si informace o tématu, které je zkrátka všude, mluví se o něm, píše se o něm, zpívá se o něm a je alespoň na pár sekund k vidění v každém filmu, seženou tak jako tak.

Představím-li si sama sebe v roli matky žáka základní školy, rozhodně by se mi žilo klidněji s vědomím, že se mé dítě o sexu dozví ve škole než od Franty z bēčka, který se stal po přečtení sexuální poradny v časopise pro teenagery největším znalcem v oboru. Ovšem kromě školy by podle mě měli rodiče děti být zdrojem informací také rodiče. Ti jsou pro své děti přeci nejbližší lidé, a tak by měli být schopni mluvit s ním i o takovémto tématu a to tak, aby se dítě nebálo a nestydělo se jich na cokoli zeptat.

Vždyť je to věc naprosto přirozená, proč z toho tedy dělat tabu a vykládat báčorky o čápech? Pravdou je, že bavit se o sexu s paní učitelkou, jež vás učí také češtinu a dějepis, může být nepříjemné jak pro žáky, tak pro ni samotnou. Já sama bych neměla odvahu stoupnout si před třídu hihňajících se pubertáků se spoustou rádo by vtípných rýpavých poznámek a učít sexuální výchovu. Proto zastávám názor, že

úplně nejlepší by bylo, kdyby do škol chodili přednášet odborníci, tedy sexuologové a gynekologové. V lavicích by bylo méně rudých tváří a informace by byly z první ruky.

Brigita Štadlerová

Gymnázium Slovanské nám., Brno

Myslím si, že sexuální výchova by se ve školách moc objevovat neměla. Na prvním stupni základní školy vůbec a na druhém jen velice okrajově. Když se totiž probírá ve škole, tedy mezi kamarády, děti si z toho dělají jenom legraci. Potom uvidí sex v nějakém časopise, porno v televizi nebo na internetu a myslí si, že takto to ve skutečnosti opravdu chodí. Proto k němu přistupují spíše jako k nějakému sportu nebo zábavě. Chtějí si to vyzkoušet, a to co nejdrív, takže začínají se sexem přilížit brzy a většinou jenom z nudy nebo ze zvědavosti. Nehledají za tím žádný vztah.

Dívky chodí už ve třinácti k lékařům pro antikoncepci. Na druhou stranu se alespoň nějak chrání před případným otěhotněním. Ze sexu se ale vytrácí láska a intimita. To je důvod, proč by měli tyto věci s dětmi řešit rodiče. Vysvětlím jim, že sex je až vyústěním vztahu, který je založený na lásce, důvěře a věrnosti, a že nejdřív mají toho druhého odvahy stoupnout si před třídu hihňajících se pubertáků se spoustou rádo by vtípných rýpavých poznámek a učít sexuální výchovu. Proto zastávám názor, že

Hana Kováčková

Obchodní akademie Břeclav

Sobotní zápisník O „nespravedlivých“ voličích, háčkování koalic a nadcházejících výloveh

O volbách našťestí nežijeme jen politikou

Volby už máme za sebou. Konečně, protože pro novináře je to vždy masakr. Trochu silné slovo, ale sedí. Je s nimi spousta práce, a když jsem v neděli pozdě večer vypnula počítač, byla jsem stejně zničená, jako bych vyfárala z uranových dolů.

Je to i tak trochu osobní záležitost. Když člověk sleduje a popisuje osobní prohry, zvláště u lidí, kteří alespoň podle jeho soudu něco pro druhé přece jen u dělali, říká si, jak je možné, že to ostatní nevidí a neocení alespoň tím malým gestem a nedají mu svůj hlas.

A tak mne trochu zamrzelo, že starosta Moravského Krumlova Jaroslav Mokřý nedostal ani tak málo hlasů, aby se dostal do zdejšího zastupitelstva. Osobně ho neznám, nikdy jsem s ním nemluvila, jen jsem zpozdválá sledovala, jak boju-

je jako lev za Slovanskou epopej. Alespoň z novinových článků to takto vyznělo.

Pravda, mohl si tak i on dělat předvolební kampaň. Ale on si ji na Epopeji opravdu hodně odděl. Jiným politikům kolikrát stačí, že nakoupí pár lízátek a potřesou si rukou s babičkami v domově důchodců. Hlasy nasbírají jedna báseň a mají vymalováno. Ani to lidé nevidí?

Vyškovského starostu Petra Hájka, který si přál zůstat na radnici, ale vlastní strana ho odstavila, znám už lépe. Zhlédla jsem ho, když jsem spěchala na tiskovku, na níž se představilo její nové vedení. Nevím, co provedl svým stranickým kolegům, že s ním zametli tak, že ho nenapsali ani na kandidátku. Možná i on má maslo na hlavě, nikdo však neřekl, že by se nechal

podplácet, přihrálval keřty svým známým a přivedl město „cu grunt“. Tak proč?

„Když mi rybáři líčili, jak se chystají na výlovy a jak budou smažit a péct ryby, jako by mne pohladili po duši.“

Trochu smutně se občas píše i o koaličních vyjednáváních. Pointa je někdy v tom, že voliči rozdají hlasy, ale politici si koalici stejně uháčkují, jak se jim to hodí do krámu. Všechno jde stranou, i ta vůle voliče, kterou se ještě před pár dny tak vehementně oháněli. Důležité je získat moc a položit ruku na obecní pokladnu. Jsou však i výjimky.

Volba pro město ve Vyškově jde dobrovolně do opozice, přestože jí dali voliči více hlasů než ODS a lidovcům. Mohla obsadit post neuvolněného místostarosty, ale neudělala to. Obětovala se, aby se nezpronevěřila svým volebním slibům, že nebude podporovat bobtnání radnice. Jiní politici si z těchto slibů houby dělají.

Lidé však našťestí žijí i jinými věcmi než jen politikou. Když mi rybáři líčili, jak se chystají na víkendové výlovy a jak budou smažit a péct rybí speciality, jako by mne po tom volebním masakru pohladili po duši.

Helena Vaculová
redaktorka
MF DNES

Vášim objektivem Fotografie čtenářů z Rajče.net

Dobrou chuť! Nedávný předvolební mítink ODS na brněnském náměstí Republiky.

Foto: Radka Kubičková (radkoslava.rajce.net)

Jana z Arku Brněnský hudební festival Moravský podzim Foto: Roman Kantor (markeros.rajce.net)

Pell's Soběšická mulda Poslední závod sezony 14. ročníku XC závodu pro amatéry se jel v Brně o minulém víkendu. Foto: Karel Procháčka (kproch.rajce.net)

Lahůdka

Opékaný pstruh s pivem na výlovy prostředního rybníku v Cetkovicích. Foto: Jaromír Petlach (jaromir.rajce.net)